Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

11 април 2013 година*

„Околна среда — Директива 92/43/ЕИО — Член 6 — Запазване на естествените местообитания — Специални защитени зони — Проверка на въздействието на план или проект върху защитена територия — Приложими критерии за проверка на вероятността от отрицателно въздействие на такъв план или проект върху интегритета на съответната територия — Територията Лох Кориб — Проект за околовръстна пътна схема № 6, гр. Голуей“

По дело C-258/11

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Supreme Court (Ирландия) с акт от 13 май 2011 г., постъпил в Съда на 26 май 2011 г., в рамките на производство по дело

Peter Sweetman,

Ирландия,

Attorney General,

Minister for the Environment, Heritage and Local Government

срещу

An Bord Pleanála,

в присъствието на:

Galway County Council,

Galway City Council,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-жа R. Silva de Lapuerta, изпълняваща длъжността председател на трети състав, г-н K. Lenaerts, г-н G. Arestis (докладчик), г-н J. Malenovský и г-н T. von Danwitz, съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,

секретар: г-н K. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 12 септември 2012 г.,

* Език на производството: английски.

като има предвид становищата, представени:

— за г-н Sweetman, от г-н B. Harrington, solicitor, и г-н R. Lyons, SC,

— за Ирландия, Attorney General и Minister for the Environment, Heritage and Local Government, от г-жа E. Creedon, в качеството на представител, подпомагана от г -н G. Simons, SC и от г-жа M. Gray, BL,

— за An Bord Pleanála, от г-н A. Doyle и г-н O. Doyle, solicitors, както и от г-жа N. Butler, SC,

— за Galway County Council и Galway City Council, от г-н V. Raine и г-жа A. Casey, в качеството на представители, подпомагани от г-н E. Keane, SC, както и от г-н B. Kennedy, BL,

— за гръцкото правителство, от г-н G. Karipsiades, в качеството на представител,

— за правителството на Обединеното кралство, от г-жа H. Walker, в качеството на представител, подпомагана от г-жа K. Smith, barrister,

— за Европейската комисия, от г-жа C. Петрова и г-н K. Mifsud-Bonnici, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 22 ноември 2012 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 6 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109, наричана по-нататък „Директивата за местообитанията“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор на г-н Sweetman, Ирландия, Attorney General и Minister for the Environment, Heritage and Local Government (министърът на околната среда, културното наследство и местната администрация) с An Bord Pleanála (наричано по-нататък „An Bord“), подпомагано от Galway County Council и Galway City Council, по повод решението на An Bord да разреши проекта за околовръстна пътна схема № 6, гр. Голуей.

Правна уредба

Правото на Съюза

3 Трето съображение от Директивата за местообитанията гласи:

„като има предвид, че основната цел на настоящата директива е да популяризира опазването на биологичното разнообразие, като се съобразява с икономическите, социалните, културните и регионалните изисквания, и настоящата директива допринася за общата цел на устойчивото развитие; като има предвид, че опазването на биологичното разнообразие може в определени случаи да изисква поддържането или дори насърчаването на определени човешки дейности“.

4 Член 1, букви г), д), к) и л) от тази директива предвижда:

„По смисъла на настоящата директива:

[…]

г) *приоритетни типове естествени местообитания* означава типове естествени местообитания, застрашени от изчезване, на територията, посочена в член 2. За тяхното запазване Общността носи особена отговорност поради обхвата на тяхното естествено разпространение в рамките на територията, посочена в член 2; тези приоритетни [типове] естествени местообитания са означени в приложение I със звездичка (*);

д) *състояние на запазване на естествено местообитание* означава съвкупността от въздействия върху естественото местообитание и характерните за него видове и които могат да повлияят дългосрочно на естественото му разпространение, структура и функции, както и на дългосрочното оцеляване на характерните видове в рамките на територията, посочена в член 2.

Състоянието на запазване на едно естествено местообитание се счита за „благоприятно“, ако:

— неговият естествен район на разпространение в рамките на територията, която тази област заема, е постоянен или се разширява, и

— са налице необходимите структура и функции за дългосрочното му поддържане и предпоставките за по-нататъшното му съществуване в обозримо бъдеще, и

— състоянието на запазване на характерните за него видове по смисъла на буква и) е благоприятно;

[…]

к) *територия от значение за Общността* [наричана по-нататък „ТЗО“] означава територия в биогеографския регион или региони, към които принадлежи, която допринася в значителна степен за съхраняването или за възстановяването в благоприятно състояние на запазване на естественото местообитание съгласно приложение I или на вид съгласно приложение II, а също може да допринесе в значителна степен за свързването на посочената в член 3 мрежа „Натура 2000“ и/или за биологичното разнообразие на съответния биогеографски район или райони;

[…]

л) *специална защитена зона* означава територия от значение за Общността, определена от държавите членки чрез законова или административна разпоредба и/или договор, в която се провеждат мероприятията, необходими за опазване или възстановяване на благоприятно състояние на запазване на естествените местообитания и/или популации на видовете, за които тя е определена“.

5 Член 2 от Директивата за местообитанията има следния текст:

„1. Настоящата директива има за цел да допринесе за осигуряване биологичното разнообразие чрез запазване на естествените местообитания, както и на дивата фауна и флора върху европейската територия на държавите членки, за които е валиден Договорът.

2. Мерките, взети в изпълнение на настоящата директива, имат за цел да запазят или възстановят благоприятното състояние на запазване на естествените местообитания и видовете диви животни и растения от интерес за Общността.

3. Мерките, взети в изпълнение на настоящата директива, вземат под внимание икономическите, социалните и културните изисквания, както и регионалните и местните особености“.

6 Член 3, параграф 1 от посочената директива гласи:

„Изгражда се единна европейска екологична мрежа на специалните защитени зони, наречена „Натура 2000“. Тази мрежа [...] дава възможност за запазването или където е подходящо, възстановяването на благоприятно състояние на запазване на тези типове естествени местообитания и местообитанията на видовете в техния естествен район на разпространение.

Мрежата „Натура 2000“ обхваща също така специални защитени зони, класифицирани от държавите членки в изпълнение на Директива 79/409/ЕИО [на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици (ОВ L 103, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 77)]“.

7 Съгласно член 6, параграфи 2—4 от Директивата за местообитанията:

„2. Държавите членки вземат подходящи мерки за предотвратяване в специалните защитени [зони] на влошаването на състоянието на естествените местообитания [и на местообитанията] на видовете, както и обезпокояване на видовете, за които са определени териториите, доколкото това обезпокояване може да има значително въздействие с оглед на целите на настоящата директива.

3. Планове или проекти, които не са непосредствено свързани с управлението на територията или не са необходими за него, но които поотделно или във взаимодействие с други планове и проекти могат да окажат значително влияние, се подлагат на [подходяща] проверка, за да се оцени въздействието им върху територията от гледна точка на целите на съхраняването на тази територия. При съблюдаване на резултатите от [проверката на] въздействието върху територията и при спазване на разпоредбите на параграф 4 компетентните национални органи одобряват плана или проекта само след като установят, че той няма да има отрицателно [въздействие върху интегритета на] съответната територия и ако е подходящо, след като са получили мнението на обществеността.

4. Ако даден план или проект трябва да бъде осъществен въпреки негативната оценка [от проверката] на въздействието върху територията поради наложителни причини от по-важен обществен интерес, включително и такива от социален или икономически характер, и поради липсата на алтернативно решение, държавата членка предприема всички необходими компенсаторни мерки, за да осигури цялостната кохерентност на „Натура 2000“. Държавата членка информира Комисията за приетите от нея компенсаторни мерки.

Ако в съответната област има приоритетен [тип естествено] местообитание и/или приоритетен вид, единствените съображения, които могат да бъдат посочени, са свързаните със здравето на човека или обществената безопасност, с благоприятни въздействия върху околната среда от първостепенно значение или други наложителни причини от приоритетен обществен интерес съгласно становището на Комисията“.

8 Приложение I към Директивата за местообитанията, озаглавено „Естествени местообитания от интерес за Общността, чието съхраняване изисква обявяването на специални защитени зони“, обозначава с код 8240 като приоритетно местообитание „[в]аровиковите скални повърхнини“.

Ирландската правна уредба

9 Правилникът за (естествените местообитания в рамките на) Европейските общности [European Communities (Natural Habitats) Regulations 1997] в приложимата към фактите по главното производство редакция (наричан по-нататък „Правилникът от 1997 г.“) транспонира задълженията по Директивата за местообитанията в ирландското право.

10 Правило 30 от Правилника от 1997 г., което транспонира изискванията по член 6 от Директивата за местообитанията, предвижда:

„1. Когато планираното пътно строителство, във връзка с което е поискано одобрение от [компетентния орган] в съответствие с член 51 от Закона за пътищата от 1993 г. [Roads Act, 1993], няма пряка връзка и не е необходимо за управлението на европейска територия, но може да окаже значително влияние върху него, самостоятелно или в съчетание с други строителни дейности, [компетентният орган] осигурява провеждането на подходяща проверка на въздействието върху територията с оглед на целите във връзка с нейното съхраняване.

2. Проверката на въздействието върху околната среда съгласно изискванията на член 51, параграф 2 от Закона за пътищата от 1993 г. в рамките на планирано пътно строителство съгласно параграф 1 се счита за подходяща проверка по смисъла на настоящия член.

3. С оглед на заключенията от проверката по параграф 1 [компетентният орган] дава съгласие за планираното пътно строителство едва след като установи, че то няма да има отрицателно въздействие върху интегритета на съответната европейска територия.

4. При проверката дали проектът за пътно строителство може да има отрицателно въздействие върху интегритета на съответната европейска територия [компетентният орган] трябва да вземе под внимание начина на осъществяване на проекта за строителство и условията или ограниченията, при които е предоставено разрешението.

5. Независимо от отрицателната оценка и ако се увери, че отсъстват алтернативни решения, [компетентният орган] може да даде съгласие за планираното пътно строителство, когато същото трябва да се осъществи поради императивни съображения от по-висш обществен интерес.

6.

a) При спазване на разпоредбите на буква b) императивните съображения от по-висш обществен интерес включват съображения от социално или икономическо естество;

b) Ако в съответната територия се намира приоритетен тип естествено местообитание или приоритетен вид, единствените съображения от по-висш обществен интерес са:

   i) свързаните със здравето на човека или обществената безопасност;

   ii) с благоприятни въздействия върху околната среда от първостепенно значение или

   iii) други наложителни причини от по-висш обществен интерес съгласно становище на Комисията“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

11 С решение от 20 ноември 2008 г. An Bord дава съгласие за проекта за околовръстна пътна схема № 6, гр. Голуей. Предвижда се част от планирания път да минава през ТЗО Лох Кориб. След увеличаване на площта на тази ТЗО, в нея се включват общо 14 местообитания, посочени в приложение I към Директивата за местообитанията, 6 от които са приоритетни типове местообитания, включително варовиковите скални повърхнини, които конкретно са защитеното местообитание, предмет на главното производство.

12 Посоченият проект води до окончателна загуба в рамките на ТЗО Лох Кориб на около 1,47 хектара от тези варовикови повърхнини. Площта от 1,47 хектара ще бъде изгубена в рамките на зона, описана от проверителя към An Bord като „обособена част от зона с особената характеристика, че включва важни зони от приоритетни местообитания“ с обща площ от 85 хектара варовикови повърхнини. Тази площ на свой ред е част от общо 270 хектара, намиращи се в рамките на посочената ТЗО, разгледана в нейната цялост, с такива варовикови повърхнини, които са приоритетен тип местообитание, посочен в приложение I към Директивата за местообитанията.

13 Към датата на решението на An Bord зоната вече е включена като потенциална ТЗО в списък с територии, предаден от Ирландия на Комисията. Разширената територия Лох Кориб е официално класифицирана като ТЗО с решение на Комисията от 12 декември 2008 г. Според запитващата юрисдикция въпреки че посочената територия не е била официално класифицирана от Комисията като ТЗО до посочената дата, по силата на националната правна уредба след декември 2006 г. An Bord е имало задължение да прилага по отношение на същата закрила, равна по степен на предоставената от член 6, параграфи 2—4 от Директивата за местообитанията.

14 В решението си от 20 ноември 2008 г. An Bord по-специално посочва, че „одобрената част от строителните работи на пътя е подходящо решение на установените проблеми, свързани с трафика в града и неговите околности […], и въпреки значителното локално въздействие върху предложената за специална защитена зона местност Лох Кориб, няма да окажат отрицателно въздействие върху интегритета на същата. Поради това строителните работи, одобрени с настоящото, няма да доведат до недопустими последици върху околната среда и са подходящи от гледна точка на планирането и на устойчивото развитие на територията“.

15 Г-н Sweetman иска разрешение да подаде жалба до High Court, по-специално срещу решението на An Bord от 20 ноември 2008 г. Според г-н Sweetman, An Bord е възприело неправилно тълкуване на член 6 от Директивата за местообитанията, видно по-специално от извода му, че въздействието на планирания път върху защитената територия Лох Кориб няма да има „отрицателно въздействие върху интегритета на територията“.

16 С решение от 9 октомври 2009 г. High Court отхвърля искането за разрешение за обжалване и потвърждава решението на An Bord. На 6 ноември 2009 г. г-н Sweetman получава разрешение да обжалва посоченото съдебно решение пред Supreme Court.

17 Последният отбелязва, че изпитва съмнения по въпроса кога и при какви условия, когато се извършва подходяща проверка на план или проект по силата на член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията, такъв план или проект може „да има отрицателно въздействие върху интегритета на територията“. В тази връзка споменатата юрисдикция посочва, че Решение от 7 септември 2004 г. по дело Waddenvereniging и Vogelbeschermingsvereniging (C-127/02, Recueil, стр. I-7405) не разсейва напълно съмненията ѝ.

18 При тези условия Supreme Court решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Кои са правните критерии, които компетентният орган трябва да приложи при преценката на вероятността определен план или проект по член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията да има „отрицателно въздействие върху интегритета на съответната територия“?

2. Означава ли прилагането на принципа на предпазните мерки, че подобен план или проект не може да бъде разрешен, ако води до постоянна и невъзстановима загуба на цялото разглеждано местообитание или на част от него?

3. Каква е връзката, ако има такава, между член 6, параграф 4 [от посочената директива] и вземането на решение съгласно [посочения] член 6, параграф 3, че определен план или проект няма да има отрицателно въздействие върху интегритета на съответната територия?“.

По преюдициалните въпроси

Относно компетентността на Съда

19 По същество Galway County Council и Galway City Council твърдят, че Съдът не е компетентен да отговори на преюдициалните въпроси, тъй като член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията не намира приложение към делото, предмет на главното производство, понеже решението на An Bord, с което се одобрява проектът за околовръстна пътна схема № 6, гр. Голуей, е прието преди решението на Комисията за класифицирането като ТЗО на разширението на засегнатата от посочения проект територия Лох Кориб.

20 Действително, от акта за преюдициално запитване е видно, че към датата на решението на An Board, а именно 20 ноември 2008 г., в съответствие с член 4 от Правилника от 1997 г. относно разширението на територията Лох Кориб в Ирландия е налице уведомление, но разширението все още не е определено като ТЗО в списъка с територии, приеман от Комисията. Тя приема решение в посочения смисъл на 12 декември 2008 г., т.е. три седмици след решението на An Board.

21 По главното производство, както посочва самата запитваща юрисдикция, член 30 от Правилника от 1997 г. до голяма степен отразява текста на член 6 от Директивата за местообитанията. От заглавието на посочения правилник освен това личи, че с неговото приемане ирландският законодател е имал намерение да транспонира посочената директива във вътрешното право. Накрая, както отбелязва запитващата юрисдикция, чрез предоставянето на равна по степен закрила като осигурената по член 6, параграфи 2—4 от Директивата за местообитанията на територия, за която е отправено уведомление, но преди същата да бъде определена като ТЗО в приетия от Комисията списък, Ирландия счита, че е изпълнила задължението си да вземе подходящи мерки за закрила в очакване територията да бъде определена като ТЗО.

22 Във връзка с последното следва да се напомни, че съгласно вече постановеното от Съда, макар мерките за закрила, предвидени в член 6, параграфи 2—4 от Директивата за местообитанията, да се налагат единствено за териториите, включени в списъка с територии, подбрани като ТЗО, съставян от Комисията, това все пак не означава, че държавите членки не трябва да закрилят териториите от момента, в който на основание член 4, параграф 1 от тази директива ги предложат в националния списък, предаван на Комисията, като територии, които могат да се

определят за ТЗО (вж. Решение от 13 януари 2005 г. по дело Dragaggi и др., C-117/03, Recueil, стр. I-167, точки 25 и 26, както и Решение от 14 септември 2006 г. по дело Bund Naturschutz in Bayern и др., C-244/05, Recueil, стр. I-8445, точки 36 и 37).

23 От това следва, че от момента, в който определена територия бъде предложена от държава членка на основание член 4, параграф 1 от Директивата за местообитанията в националния списък, предаван на Комисията, като територия, която може да се определи като ТЗО, и поне до вземането на решение от последната по този въпрос, по силата на тази директива споменатата държава членка е задължена да вземе мерки за закрила, които са годни да защитят преследвания екологичен интерес (вж. в този смисъл Решение по дело Dragaggi и др., посочено по-горе, точка 29, както и Решение по дело Bund Naturschutz in Bayern и др., посочено по-горе, точка 38). Следователно положението на такава територия не би могло да се квалифицира като попадащо извън действието на правото на Съюза.

24 При това положение от изложените съображения следва, че Съдът е компетентен да отговори на отправените от Supreme Court преюдициални въпроси.

По съществото на спора

25 С въпросите си, които следва да бъдат разгледани заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията трябва да се тълкува в смисъл, че при положение като това по главното производство план или проект, който не е непосредствено свързан с управлението на територията или не е необходим за него, има отрицателно въздействие върху интегритета на тази територия. Запитващата юрисдикция иска да установи евентуалното значение на принципа на предпазните мерки, както и съотношението между параграфи 3 и 4 от посочения член 6, за целите на посоченото тълкуване.

26 От акта за преюдициално запитване е видно, че осъществяването на проект за околовръстна пътна схема № 6, гр. Голуей, би довело до постоянна и невъзстановима загуба на част от варовиковите повърхнини на ТЗО Лох Кориб, които са приоритетен тип естествено местообитание, специално защитено от Директивата за местообитанията. В резултат от проверката на въздействието на този пътен проект върху ТЗО Лох Кориб, An Bord установява наличие на отрицателно въздействие върху територията, което е локално значително, но решава, че това въздействие няма да увреди интегритета на посочената територия.

27 Според г-н Sweetman, Ирландия, Attorney General, Minister for the Environment, Heritage and Local Government, както и Комисията, посоченото отрицателно въздействие на този пътен проект върху засегнатата територия по необходимост е свързано с увреждане на нейния интегритет. Обратно, An Bord, Galway County Council и Galway City Council, както и правителството на Обединеното кралство считат, че констатацията относно влошаването на състоянието на посочената територия не е непременно несъвместимо с отсъствието на увреждащо интегритета ѝ въздействие.

28 Член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията предвижда процедура за оценяване, която да гарантира, чрез предварителен контрол, че планове или проекти, които не са непосредствено свързани с управлението на територията или не са необходими за него, но които могат да окажат значително влияние върху последната, се одобряват само след като се установи, че няма да окажат отрицателно влияние върху нейния интегритет (Решение по дело Waddenvereniging и Vogelbeschermingsvereniging, посочено по-горе, точка 34, както и Решение от 16 февруари 2012 г. по дело Solvay и др., C-182/10, точка 66).

29 Поради това споменатата разпоредба предвижда две фази. Първата, посочена в първото изречение от същата разпоредба, изисква от държавите членки да извършат подходяща проверка на въздействието на определен план или проект върху защитената територия, когато е налице вероятност същият да окаже значително влияние върху нея (вж. в този смисъл Решение по дело Waddenvereniging и Vogelbeschermingsvereniging, посочено по-горе, точки 41 и 43).

30 В тази връзка, когато планове или проекти, които не са непосредствено свързани с управлението на територията или не са необходими за него, крият риска да осуетят целите, свързани с опазването ѝ, трябва да се приеме, че те могат да окажат значително влияние върху тази територия. Оценката на този риск трябва да се осъществи по-специално с оглед на специфичните екологични характеристики и условия на засегнатата от такива планове или проекти територия (вж. в този смисъл Решение по дело Waddenvereniging и Vogelbeschermingsvereniging, посочено по-горе, точка 49).

31 Втората фаза, посочена в член 6, параграф 3, второ изречение от Директивата за местообитанията, която настъпва след посочената подходяща проверка, ограничава, при спазване на разпоредбите на параграф 4 от същия член, одобряването на такива планове или проекти с налагане на условието да нямат отрицателно въздействие върху интегритета на съответната територия.

32 В тази връзка, за да се прецени обхватът на израза „има отрицателно въздействие върху интегритета на съответната територия“, поставен в общия му контекст, както отбелязва генералният адвокат в точка 43 от своето заключение, разпоредбите на член 6 от Директивата за местообитанията трябва да се тълкуват като единно цяло с оглед на целите за опазване, въведени с тази директива. Всъщност параграфи 2 и 3 от този член имат за цел да гарантират едно и също равнище на защита на естествените местообитания и на местообитанията на видовете (вж. в този смисъл Решение от 24 ноември 2011 г. по дело Комисия/Испания, C-404/09, Сборник, стр. I-11853, точка 142), докато параграф 4 от този член представлява само дерогация от второто изречение на споменатия параграф 3.

33 Съдът вече е постановил, че разпоредбите на член 6, параграф 2 от Директивата за местообитанията позволяват да бъде постигната основната цел за запазване и защита на качеството на околната среда, в това число и опазване на естествените местообитания, както и на дивата флора и фауна, и въвеждат задължение за обща защита, състояща се в това да се предотврати влошаването на състоянието и обезпокояването, които могат да имат значително въздействие с оглед на целите на тази директива (Решение от 14 януари 2010 г. по дело Stadt Papenburg, C-226/08, Сборник, стр. I-131, точка 49 и цитираната съдебна практика).

34 Член 6, параграф 4 от Директивата за местообитанията предвижда, че когато въпреки негативните изводи от оценяването, осъществено в съответствие с член 6, параграф 3, първо изречение от тази директива, даден план или проект все пак трябва да бъде реализиран поради императивни съображения от значим обществен интерес, включително от социален или икономически характер, и когато не съществуват алтернативни решения, държавата членка предприема всички необходими компенсаторни мерки, за да осигури цялостната кохерентност на Натура 2000 (вж. Решение от 20 септември 2007 г. по дело Комисия/Италия, C-304/05, Сборник, стр. I-7495, точка 81, както и Решение по дело Solvay и др., посочено по-горе, точка 72).

35 В тази връзка член 6, параграф 4 от Директивата за местообитанията, като разпоредба, представляваща изключение от посочения във параграф 3, второ изречение от същия член критерий за предоставяне на разрешение, се прилага едва след като въздействието на даден план или проект е било анализирано в съответствие с посочения параграф 3 (вж. Решение по дело Solvay и др., посочено по-горе, точки 73 и 74).

36 Оттук следва, че разпоредбите на член 6, параграфи 2—4 от Директивата за местообитанията налагат на държавите членки поредица задължения и специфични процедури, които имат за цел, видно от член 2, параграф 2 от тази директива, да запазят или възстановят благоприятното състояние на запазване на естествените местообитания, и по-конкретно на специалните защитени зони.

37 В тази връзка съгласно член 1, буква д) от Директивата за местообитанията състоянието на запазване на естествено местообитание се счита за „благоприятно“, по-специално ако неговият естествен район на разпространение в рамките на територията, която тази област заема, е постоянен или се разширява, и са налице необходимите структура и функции за дългосрочното му поддържане и предпоставките за по-нататъшното му съществуване в обозримо бъдеще.

38 В тази връзка Съдът вече е постановил, че разпоредбите на Директивата за местообитанията имат за цел държавите членки да предприемат подходящи защитни мерки, за да поддържат екологичните характеристики на териториите, където се намират някои типове естествени местообитания (вж. Решение от 20 май 2010 г. по дело Комисия/Испания, C-308/08, Сборник, стр. I-4281, точка 21 и Решение от 24 ноември 2011 г. по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точка 163).

39 Поради изложеното следва да се направи извод, че обстоятелството да няма отрицателно въздействие върху интегритета на територия в качеството ѝ на естествено местообитание по смисъла на член 6, параграф 3, второ изречение от Директивата за местообитанията, предполага тя да се запази в благоприятно състояние на запазване, което означава, както отбелязва генералният адвокат в точки 54—56 от своето заключение, да се запази устойчивостта на конститутивните характеристики на съответната територия, свързани с наличието на тип естествено местообитание, целта за запазването на който обуславя включването на територията в списъка с ТЗО по смисъла на тази директива.

40 Поради това съгласно член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията определен план или проект подлежи на одобрение само при условие че компетентните органи, след като очертаят всички аспекти на плана или проекта, които поотделно или във взаимодействие с други планове или проекти могат да засегнат целите за опазване на тази територия, и предвид най-добрите научни достижения в тази област, са се уверили, че той няма да има трайно отрицателно въздействие върху интегритета на територията. Такава е хипотезата, когато от научна гледна точка не съществува никакво основателно съмнение относно липсата на такива последици (вж. в този смисъл Решение от 24 ноември 2011 г. по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точка 99, както и Решение по дело Solvay и др., посочено по-горе, точка 67).

41 В тази връзка следва да се отбележи, че след като органът трябва да откаже да одобри разглеждания план или проект при наличие на несигурност относно липсата на отрицателно въздействие върху интегритета на посочената територия, критерият за одобрение, предвиден в член 6, параграф 3, второ изречение от Директивата за местообитанията, включва принципа на предпазните мерки и позволява ефикасно да се предотврати отрицателното въздействие върху интегритета на защитените територии, дължащо се на разглежданите планове или проекти. Не толкова стриктен колкото разглеждания критерий за одобрение не би могъл да гарантира толкова ефикасно постигането на целта да се осигури защитата на териториите, към която се стреми споменатата разпоредба (Решение по дело Waddenvereniging и Vogelbeschermingsvereniging, посочено по-горе, точки 57 и 58).

42 Тази преценка намира приложение по главното производство на още по-силно основание, тъй като естественото местообитание, което търпи въздействието на разглеждания пътен проект, попада сред приоритетните типове естествени местообитания, които член 1, буква г) от посочената директива определя като „типове естествени местообитания, застрашени от изчезване“, за чието запазване Европейският съюз носи „особена отговорност“.

43 Следователно компетентните национални органи не могат да позволят намеси, които създават опасност от трайно засягане на екологичните характеристики на териториите, в които се намират приоритетни типове местообитания. Такъв е по-специално случаят, когато намесата създава опасност от изчезването или частичното и непоправимо унищожаване на приоритетен тип естествено местообитание, намиращо се в съответната територия (вж. относно изчезването на приоритетни видове Решение от 20 май 2010 г. по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точка 21 и Решение от 24 ноември 2011 г. по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точка 163).

44 Що се отнася до извършената съгласно член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията проверка, следва да се уточни, че в нея не би трябвало да има пропуски и тя трябва да включва пълни, точни и окончателни констатации и изводи, които могат да разсеят всяко разумно съмнение от научна гледна точка относно последиците от предвидените строителни работи за засегнатата защитена територия (вж. в този смисъл Решение от 24 ноември 2011 г. по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точка 100 и цитираната съдебна практика). Националната юрисдикция следва да провери дали проверката на въздействието върху територията отговаря на тези изисквания.

45 По главното производство следва да се напомни, че ТЗО Лох Кориб е определена като територия, в която има приоритетен тип местообитание, по-специално поради наличието в нея на варовикови повърхнини — природен ресурс, който не може да бъде възстановен, ако се унищожи. С оглед на изложените по-горе критерии целта за опазване съответствa на поддържането в благоприятно състояние на запазване на конститутивните характеристики на посочената територия, а именно на наличието на варовикови повърхнини.

46 Следователно, ако след подходящата проверка на въздействието на план или проект върху определена територия, осъществена на основание член 6, параграф 3, първо изречение от Директивата за местообитанията, националният компетентен орган установи, че този план или проект ще доведе до трайна и непоправима загуба на цялото или част от приоритетен вид естествено местообитание, целта за запазването на което е обусловила определянето на съответната територия като ТЗО, следва да се приеме, че подобен план или проект ще има отрицателно въздействие върху интегритета на посочената територия.

47 При тези условия споменатият план или проект не би могъл да получи одобрение на основание на споменатата разпоредба. При все това при такова положение посоченият орган евентуално би могъл да даде одобрение на основание член 6, параграф 4 от Директивата за местообитанията, стига да са изпълнени закрепените в него условия (вж. в този смисъл Решение по дело Waddenvereniging и Vogelbeschermingsvereniging, посочено по-горе, точка 60).

48 Видно от изложените съображения, на поставените въпроси следва да се отговори, че член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията трябва да се тълкува в смисъл, че план или проект, който не е непосредствено свързан с управлението на територията или не е необходим за него, ще има отрицателно въздействие върху нейния интегритет, ако може да попречи на трайното опазване на конститутивните характеристики на съответната територия, свързани с наличието на приоритетно естествено местообитание, целта за запазването на което обуславя включването на територията в списъка на ТЗО по смисъла на тази директива. За целите на тази преценка следва да се приложи принципът на предпазните мерки.

По съдебните разноски

49 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

Член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна трябва да се тълкува в смисъл, че план или проект, който не е непосредствено свързан с управлението на територията или не е необходим за него, ще има отрицателно въздействие върху нейния интегритет, ако може да попречи на трайното опазване на конститутивните характеристики на съответната територия, свързани с наличието на приоритетно естествено местообитание, целта за запазването на което обуславя включването на територията в списъка на териториите от значение за Общността по смисъла на тази директива. За целите на тази преценка следва да се приложи принципът на предпазните мерки.

Подписи